[vi., vii.

the fowls of the heavens? For we ought to perceive that to govern is from authority, so that one should command and rule. /If, therefore, this is not so at present, yet he hath promised it to us. When? When we ourselves shall have been made perfect so as to become heirs of the covenant of the Lord.

vii.] Therefore do ye understand, ye children of gladness, that the excellent Lord has foreshown all things to us in order that we should know to whom we should for all things give thanks and praise. / If, therefore, the Son of God, being the Lord, has foreshown in order that we should know to whom for all things we should give thanks, and being himself about to judge the living and the dead, he suffered in order that the stroke on him might give us life, let us believe that the Son of God could not suffer except for our sakes. Moreover, when crucified, he had vinegar and gall given to him to drink. Hear how the priests of the temple have shown about this. When the command was written, the Lord ordered that whoever should not keep the fast should be put to death; because he himself also was about to offer up the Vessel of the Spirit [the body of Jesus] as a sacrifice for our sins, in order that the type which took place on Isaac, when he was offered upon the altar, should be completed.

What then says he in the prophet? "And let them eat of the goat which is being offered at the fast for all the sins" (attend carefully), "and let the priests alone eat the inner parts unwashed with vinegar." / Wherefore? Because unto me, who am about to offer my flesh for the sins of my new people, ye are about to give for drink gall with vinegar. Eat ye alone while the people are fasting and mourning in sack-cloth and ashes, in order that he might show that he ought to suffer many things by them. | Attend to what he com-

πετεινων του ουρανου; Αισθανεσθαι γαρ οφειλομεν δτι το αρχειν εξουσιας εστιν, ίνα τις επιταξας κυριευσει. Ει ουν ου γινεται τουτο νυν, αρα ήμιν ειρηκεν. Ποτε; Όταν και αυτοι τελειωθωμεν κληρονομοι της διαθηκης Κυριου γενεσθαι.

ΒΑΡΝΑΒΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

νii.] Ουκουν νοειτε 5, τεκνα ευφροσυνης, ότι παντα ό καλος Κυριος προεφανερωσεν ήμιν, ίνα γνωμεν ω κατα παντα ευχαριστουντες οφειλομεν αινειν 6. Ει ουν ο Υίος του Θεου, ων Κυριος, προεφανερωσεν ίνα γνωμεν ω κατα παντα ευχαριστουντες, και μελλων κρινειν 7 ζωντας και νεκρους επαθεν ίνα ή πληγη αυτου ζωοποιησει 8 ημας, πιστευσωμεν ότι ό Υίος του Θεου ουκ ηδυνατο παθειν, ει μη δι' ήμας. Αλλα και σταυρωθεις 9 εποτίζετο οξει και χολη. Ακουσατε περι τουτου πεφανερωκαν οί ίερεις 10 του ναου. Γεγραμμενης εντολης, ός αν μη νηστευση την νηστειαν 11 θανατω εξολεθρευθησεται 12, ενετειλατο 13 Κυριος, επει 14 και αυτος ύπερ των ήμετερων άμαρτιων εμελλεν το σκευος του πνευματος προσφερειν 15 θυσιαν ίνα και ό τυπος ό γενομενος επι Ισαακ του προενεχθεντος επι το θυσιαν 16 τελεσθηναι.

Τι ουν λεγει εν τω προφητη; Και φαγετωσαν εκ του τραγου προσφερομενου τη νηστεια το ύπερ πασων των άμαρτιων, (Προσεχετε ε ακριβως,) και φαγετωσαν οί ιέρεις μονοι παντες το εντερον απλυτον μετα οξους. Προς τι; Επειδη εμε, ύπερ άμαρτιων μελλοντα του λαου μου του καινου ε προσφερειν ε την σαρκαν ε μου, μελλετε ε ποτιζειν χολην μετα οξους. Φαγετε ε ύμεις ε μονοι του λαου νηστευοντος και κοπτομένου επι σακκου και σποδου ίνα δειξη ε ότι δει ε αυτον πολλα παθειν ύπ' αυτων. 'Α

In MS.:— 1 πετινων. 2 οφιλομεν. 3 γεινεται. 4 τελιωθωμεν. 5 νοειται. 6 αινιν. 7 κρινιν. 8 ζωοποιησι. 9 σταυρωθις. 10 ιερις. 11 νηστιαν. 12 εξολεθρευθησετε. 13 εντιλατο. 14 επι. 15 προσφεριν. 16 Conj. θυσιαστηριον. 17 νηστια. 18 προσεχεται. 19 κενου. 20 προσφεριν. 21 Conj. σαρκα. 22 μελλεται. 23 φαγεται. 24 υμις. 25 διξη. 26 δι.

vii.

manded. "Take two goats goodlooking and alike, and offer them. And let the priest take one for a burnt offering, and one for sins." / What should they do with the one? "Accursed," saith he, "is the one," (Attend to how the type of Jesus is shown,) and all of you spit upon it, and pierce it through, and place the scarlet wool around its head, and thus let it be sent into the desert."

And when it is thus done he who carries the goat leads it into the desert, and takes away the wool, and places it on a shrub, called Rachel, of which we are accustomed to eat the sprouts in the field, when we find them. Thus of the thorn-bush alone the fruits are sweet. / What then is this? Notice the one upon the altar, and the other accursed, and that the accursed one is crowned; because they will hereafter on that day see him having about his body a scarlet robe down to his feet, and they will say, "Is not this he whom we once ourselves crucified, and despised and were spitting on? Truly this is he who then said that he was the Son of God. For how like he is to him!" To this end [it ordered] that the goats should be alike, goodly, equal; so that when they should see him coming they should be struck with the likeness of the goat.

Therefore ye see the goat the type of Jesus who was about to suffer. / But why is it that they place the wool in the midst of the thorns? It is placed as a type of Jesus before the church, that should any one wish to take away the scarlet wool, it was needful for him to suffer many things, because the thorn is formidable, and he alone that has been oppressed shall master it. Thus he says, "Those who wish to see me, and to lay hold on my kingdom, must obtain me by being oppressed and by suffering"*.

* Comp. Acts, xiv. 22.

ενετειλατο¹ προσεχετε². Λαβετε δυο τραγους καλους και όμοιους, και προσενεγκατε³. Και λαβετω ὁ ίερευς τον ένα εις όλοκαυτωμα, τον ένα ύπερ άμαρτιων. Τον δε ένα τι ποιησωσιν; Επικαταρατος, φησιν, ὁ είς (Προσεχετε πως ὁ τυπος του Ιησου φανερουται,) και εμπτυσατε⁴ παντες και κατακεντησατε⁵ και περιθετε⁶ το εριον το κοκκινον περι την κεφαλην αυτου, και ούτως εις ερημον βληθητω.

ΒΑΡΝΑΒΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Και όταν γενηται ούτως, αγει ό βασταζων τον τραγον εις την ερημον, και αφαιρει το εριον, και επιτιθησιν αυτο επι φρυγανον το λεγομενον Ραχηλ, ού και τους βλαστους ειωθαμεν τρωγειν εν τη χωρα εύρισκοντες. Ούτω μονης της ραχους οί καρποι γλυκεις εισιν. Τι ουν τουτο εστιν; Προσεχετε τον μεν ένα επι το θυσιαστηριον, τον δε ένα επικαταρατον, και ότι τον εστεφανωμενον επικαταρατον, επειδη⁸ οψονται αυτον τοτε τη ήμερα τον ποδηρη εχοντα τον κοκκινον περι την σαρκα, και ερουσιν, Ουχ ούτος εστιν όν ποτε ήμεις εσταυρωσαμεν και εξουθενησαμεν και εμπτυσαντες; Αληθως ούτος ην ό τοτε λεγων έαυτον Υίον του Θεου ειναι. Πως γαρ όμοιος εκεινω. Εις τουτο όμοιους τους τραγους καλους ισους ίνα όταν ειδωσιν αυτον τοτε ερχομενον εκπλαγωσιν επι τη όμοιοτητι του τραγου.

Ουκουν ειδετε τον τραγον τον τυπον του μελλοντος πασχειν Ιησου. Τι δε ότι το εριον μεσον των ακανθων τιθεασιν; Τυπος εστιν του Ιησου τη εκκλησια θεμενος, ότι ώς εαν θελη το εριον αραι το κοκκινον, εδει αυτον πολλα παθειν 10, δια το ειναι φοβεραν την ακανθαν, και θλιβεντα κυριευσαι αυτου. Ούτω φησιν, Οί θελοντες με ιδειν 11, και άψασθαι μου της βασιλειας 12 οφειλουσιν 13 θλιβεντες και παθοντες λαβειν με.

In MS.:— 1 ενετιλατο. 2 προσεχεται. 3 προσενεγκαται. 4 εμπυσαται. 5 κατακεντησαται. 6 περιθεται. 7 αφερι. 8 επιδη. 9 ημις. 10 παθιν. 11 ιδιν. 12 βασιλιας. 13 οφιλουσιν.